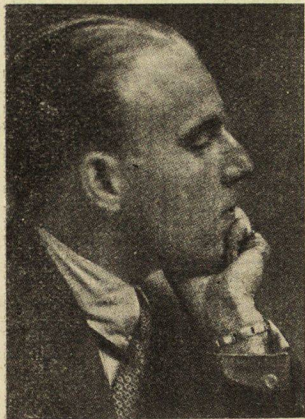

— не познава една ограничена творческа техника. Поради това, особеността на неговия стилъ изглежда безстилюето; обаче, винаги неговиятъ мелосъ — особно въ лиричните и камерно-музикалнитѣ

Ернстъ Крженекъ

му творби, слага печатътъ на единъ опредѣленъ стилъ. Той завладява и съвремения музикаленъ театъръ, използвайки елементитѣ на джазовата музика, като създаде операта „Джони свири“. Въ нея, както и въ следната опера (не джазова) — „Животътъ на Ореста“ (1930), К. търси индивидуалното разрешение на проблемата за свободата и родината. Къмъ творенията, отразяващи тази идеология, се присъединява и последния цикълъ пѣсни „Пжтенъ дневникъ изъ Австрийскитѣ Алпи“, дето чрезъ лирика е даденъ изразъ на тази идеология, не могла да намѣри чрезъ такива срѣдства мѣсто въ драмата, по силата на нейното построение. Творби: 3 симфонии; седемъ пиеси и 2 „концерти-гроси“ — за оркестъръ; малка симфония за голѣмъ оркестъръ; симфоническа музика въ 2 части за 9 соло инструмента: флейта, обой, кларинетъ, фаготъ, 2 цигулки, ви-

ола, виолончелъ и контрабасъ; втора симфоническа музика за сжщия съставъ; симфония за духови и ударни инструменти; клавириконцертъ съ оркестъръ; три марша за военна музика; 4 струнни квартета; „Токата и шакона“; соната; двойна fuga; танцова студия; 5 сонатини; две сюити и допълване на непълната Шубертова соната C dur — за пиано; концертно за флейта, цигулка, цембало и струненъ оркестъръ; „3 весели марша“ за малъкъ оркестъръ; соната за соло-цигулка; соната за цигулка и пиано; Серенада за пиано, цигулка, виола и виолончелъ; малка сюита за кларинетъ и пиано; сценическа кантата „Притисната планина; балетитѣ „Мамонъ“ и „Размѣненитѣ Купидонъ“; оперета „Блъфъ“; комическата опера „Скокъ върху сѣнка“; „Орфей и Евридика“; трагическата едноактна „Диктаторътъ“; едноактна приказна опера „Таинственото царство“; джазова опера „Джони“; оперетата „Честта на нацията“; операта „Животътъ на Орестъ“ (1930); музика къмъ: „За безбездния Августинъ“ (Дитценшмидтъ); „Триумфъ на чувствителността“ (Гьоте) и сюита изъ нея; „Сънъ въ лѣтна нощъ“ (Шекспиръ); „Умразата на подиграния любитель“; музика къмъ една марионетна игра; концертна ария (Монологъ на Стела — Гьоте) хорови пѣсни; пѣсни съ пиано и камероркестъръ. Творби (1930—32): „Славейтъ“ за колоратуренъ сопранъ, 2 флейти и сгрунни; „Презъ нощта“ — пѣсни за сопранъ, 2 флейти, 2 кларинета, фаготъ, пиано и струнни; „Пжтенъ дневникъ изъ Австрийскитѣ алпи“ — пѣсни съ пиано; пети струненъ квартетъ, и цикълъ пѣсни (1932).

Кржидло, Бедржихъ — Křídlo, Bedřich — чешки пианистъ и компонистъ, род. 1876 въ Копидлно, умр. 1902 г. въ Кишинювъ като професоръ въ тамошната консерватория, писалъ: „Симфоническа поема; „Идването на пролѣтката“; струненъ квартетъ; трио съ пиано; пѣсни и хорови композиции.

Кржичка, Ярославъ — Křička, Jaroslav — чешки компонистъ, род. 27 авг. 1882 въ Келчъ (Моравия), училъ въ университета и консерваторията въ Прага, учителъ въ Ека-